

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie skazanego wyrokiem łącznym **D. O.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 5 czerwca 2024 r.

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Siedlcach, sygn. akt II K 42/21, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKa 34/22,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B., Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania;
3. obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął osobisty wniosek skazanego D. O. o wznowienie postępowania oraz o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Siedlcach, sygn. akt II K 42/21, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKa 34/22. Skazany w piśmie wskazał, że jego zdaniem w sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza, z uwagi na fakt, że w wydaniu orzeczenia pierwszoinstancyjnego brała udział osoba powołana na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochoǳącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochoǳącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca

jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego D. O. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w ustawie procesowej, tj. w przepisach art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Przytoczona przez skazanego argumentacja nie odnosi się również do podstaw wymienionych w art. 540a § 1 pkt 2 lit. a i b k.p.k.

Takich okoliczności nie dopatrył się także wyznaczony zgodnie z wnioskiem skazanego obrońca z urzędu, który przedłożył opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 21-30 akt SN). Sąd Najwyższy podziela w szczególności te uwagi obrońcy, które odnoszą się do tego, że nie ziściła się tzw. bezwzględna podstawa odwołacza w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady sądu.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i dlatego też, w trybie art. 545 § 3 k.p.k., należało odmówić jego przyjęcia.

W związku ze sporządzoną przez obrońcę z urzędu opinią o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że obrońcy skazanego należy się - stosownie do treści § 11 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2023, poz. 1964) wynagrodzenie za podjęte czynności we wskazanej w sentencji kwocie.

SSN Jacek Błaszczyk

[PGW]

[ms]